

Under hensyn hertil samt til, at den drøftede ordning måtte antages at medføre større udgifter til administrationen, frafaldt udvalget den påtænkte ordning.

Fastsættelsen af *kontohavernes rente*, der hidtil er sket ved kongelig anordning, henlægges nu til justitsministerens afgørelse, så at renten fremtidig skal kunne fastsættes forskelligt efter arten af de bestyrede midler. Det sidste har navnlig henblik på midler tilhørende borteblevne eller fraværende personer, idet disse midler skal udbetales, såsnart ejeren melder sig, så at de i virkeligheden henstår på anfordring og derfor af overformynderiet kun i begrænset omfang kan anbringes fast.

Afsnit III angår *særskilt bestyrede midler* og indeholder ingen ændringer i de hidtil gældende regler.

Af bestemmelserne i afsnit IV skal nævnes § 14, hvorefter der af de af overformynderiet bestyrede midler svares et *administrationsgebyr* efter nærmere af justitsministeren fastsatte regler. Man har herved tilsigtet at få indført en mere smidig ordning end den hidtidige, bl. a. med hensyn til konkurrenceforholdet mellem overformynderiet og de private forvaltningsinstitutter. I overensstemmelse med et under udvalgsbehandlingen i landstinget fremsat ønske er der dog i § 14, 2. punktum, fastsat visse grænser for størrelsen af det administrationsgebyr, som kan opkræves. Disse grænser svarer i det store og hele til de hidtidige maksimumssatser. Samtidig er der tilvejebragt hjemmel for fastsættelse af minimumsgebyrer, så at der i nogen grad kan rådes bod på sådanne hidtil forekommende urimeligheder, som at f. eks. administration af ikke-rentebærende aktiver var gratis.

Under udvalgsbehandlingen i landstinget blev det endvidere drøftet; om der ikke burde gives overformynderiet en bemyndigelse til i flere grupper af sager, end det i forvejen sker, på egen hånd at træffe afgørelse om hel eller delvis frigivelse af båndlagte kapitaler. Overformynderiet oplyste, at man længe havde været opmærksom på dette problem, og at man agtede at optage en forhandling med